1831. N°. 13.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG *DEN 31 JANUARIJ.*

KENNISGEVING

VAN DE DAGEN DER LOTING, DE VOOR *NATIONALE MILITIE.*

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, twyfelende de *alphabetische naamlijst* van alle personen, die aan de ligting der Nationale Militie, in dezen jare 1831, deel moeten nemen; — brengen deze ter kennis van de belanghebbenden, dat voorzeide naamlijst ter visie van elk en een iegelijk zal liggen, in een der vertrekken van het Raadhuis, van Vrijdag den 21 tot Vrijdag den 28 Januarij aanstaande, des morgens van 10 tot 's namiddags ten één ure, ten einde een ieder in staat zoude zijn, om ingeval hem op de lijst eenige personen of omstandigheden mogten voorkomen, die op dezelve nog zouden behooren te worden aangeteekend of daarvan moeten worden weggelaten, hiervan aan den Heer Militie-Commissaris kennis te geven; — alsmede, dat de looting zal plaats hebben op de GROOTE PERS *van het Raadhuis*, en wel:

Op Maandag, den 31 Januarij 1831.

Des morgens ten 9 ure, voor de ingeschrevenen, wier familie-naam begint met de letters:

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K en L.

En op Dingsdag, den 1. Februarij 1831.

Des morgens ten 9 ure, voor de ingeschrevenen, wier familie-naam begint met de letters:

M, N, O, P, Q, R, S, T, U, W, X, Y en Z.

Zullende ieder opgeschrevene bij een biljet worden opgeroepen, om tot de loting ter voorsz. plaatse op te komen, op den dag en het uur in deze kennisgeving uitgedrukt; terwijl door hun, wier woning, wegens onnaauwkeurige opgave niet is te ontdekken, en welke uit dien hoofde zoodanig biljet niet hebben ontvangen, hetzelve twee dagen vóór den dag der loting, ter Secretarie kan worden afgehaald. Hebbende alle de lotelingen het regt, om bij de oproeping van de lotingnommers, op den 31. Januarij 1831, 's morgens ten 9 ure, zich te komen overtuigen, dat al de nommers, welke daartoe worden vereischt, werkelijk zijn opgeroepen.

En vermanen Burgemeester en Wethouders voornoemd, alle degenen wien zulks zoude mogen aangaan, om tot de loting op te komen op de plaats, den dag en het uur, in het oproepings-biljet vermeld; en redenen van vrijstelling hebbende, dezelve alsdan aan den Heer Militie-Commissaris op te geven.

Aldus gedaan en gepubliceerd bij H. H. Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, op den 20 Januarij 1831.

J. G. DE MEY.

Ter ordonnantie van dezelve,

P. A. DU PUI.

POLEN.

OPSTAND.

WARSCHAU den 17 Januarij. Het bataillon sappeurs, onder bevel van den heer *Eduard Malhowski*, de eerste der kolonels, die zich den 9 November voor de regten der natie verklaarde, bezit 18 kanonneerboten, elk met een 12 ponder gewapend, om den overtogt der Weitzel te verdedigen.

— De grootheriog *Konstantyn*, heeft zijn hoofdkwartier in Lithauwen achterwaarts naar Swisloez verlegd.

— Men meldt uit Lublin, dat 500 gevangenen, in het fortres Zamosc, losgelaten, in de Poolsche gelederen dienst nemen zullen.

— Te Wilna zijn behoedmiddelen genomen tegen de *Cholera-Morbus.*

— De graaf *Stanislas Zamoyski*, heeft geregtelijk door zijnen gevolmagtigde doen verklaren, dat hij ten behoeve van het vaderland, volledigen afstand deed van de domeinen Jadow en Kuldzinsch, die, vroeger, tegen het fortres Zamosc, aan zijn geslacht toebehoorende, verwisseld en hetzelve werden toegekend.

— Eene vereeniging van burgers in den cirkel van Warschau, heeft besloten grond-eigendommen te koopen voor de soldaten, die zich in den oorlog zullen onderscheiden.

— Er verschijnt thans te Warschau een Israelitisch dagblad in de Hebreeuwsche taal, maar daar er geene vertaling bij gevoegd is, kan men over dezelfs geest of strekking niet oordeelen.

— De graaf *Diebitsch* is reeds bij het leger aangekomen.

— De *Courrier de Cracovie* deelt de navolgende berigten als zeker mede:

„Bij al de infanterie-regimenten zijn de *derde* bataillons volmaakt ingerigt en van het noodige voorzien. De helft der vierde bataillons zijn het insgelijks. Het overige heeft reeds de wapenen en uniformen, en wacht nog slechts naar de mantels en schoenen. Bij de kavallerie-regimenten zijn de *vijfde* en *zesde* nieuw opgerigte eskadrons geheel uitgerust en behoeven nog slechts paarden, welke men hoopt, hun weldra te zullen kunnen bezorgen, door de ligting van één paard op de 100 huisgezinnen, en door aankoopen in de hoofdstad en in de woiwoden. De leeftogt voor 100,000 man en 40 000 paarden, is tot het einde van den aanstaanden oogst bezorgd, door repartitien over het geheele land, overeenkomstig de wet van het koningrijk van 1811. In het tekort, door den slechten oogst in sommige woiwoden veroorzaakt, zal men voorzien middels aankoopen, waartoe het gouvernement reeds aanmerkelijke sommen heeft aangewezen.

„Men heeft eene aanzienlijke wapen-fabriek opgerigt, waarin 3,800 man werken. Voor de werkplaatsen zijn stoomwerktuigen ontboden, welke men in de hoofdstad niet heeft. Binnen 100 dagen, hoopt men 80,000 geweren vervaardigd te hebben.

„Bij de Intendance wordt een park van wagens gevormd, die hier en in verscheidene andere plaatsen gemaakt worden. Deze dagen zijn naar Lublin en Zamosc wapenen en munitien verzonden voor de 40 bataljons, en tevens ijzeren molens van eene nieuwe uitvinding, waarvan men een groot nut verwacht tot het malen der granen, welke zich in die vesting bevinden. Het korps artillerie is geheel voltallig."

Hetzelfde dagblad meldt, onder dagteekening van den 13 Januarij, dat op het verlangen der gezanten der drie beschermende mogendheden te Krakau, het kuratorschap over de Krakausche hoogescholen veranderd is, en de akademische senaat weder onder het voorzitterschap is gesteld van den senator *Gradzecki*, als regerings-kommissaris. De Krakauer studenten hadden de kollekte, onder hunnen naam gedaan en naar Warschau gezonden, ontkend, en verklaard, dat niemand hunner ooit zulk eene last had op zich genomen. Wijders was het manifest, door de kommissie van den landdag den 9 januarij bepaald, en door den landbode *Swidzinski* opgesteld, door een koerier te Krakau ontvangen, en hadden de strepen van het Noorderlicht, den 7 Januarij te Krakau gezien, aldaar eenen diepen indruk gemaakt op de bevolking, die, hetzelve als het voorteeken van een ophande zijnde groot ongeluk voor Polen beschouwende, naar de St. Floriaus-poort was gesneld, om van het te dier plaatse opgerigte *Maria* beeld, de redding van Polen uit zijnen tegenwoordigen bedrukten toestand af te smeken.

— *Den 20 Januarij.* (*Staats-courant van Warschau.*) Zeer vroeg in den morgen van den 16den dezer, liet de dictator de deputatie van den landdag uitnoodigen, om hun met een bezoek te vereeren, en verklaarde dezelve, dat hij zich niet, gedurende den oorlog, met het bevel over het leger kon belasten, dat hij het integendeel noodig achtte, onderhandelingen te openen, en dat hij, ten dien einde, het dictatorschap neerlegde. Hij deelde, ter zelver tijd, aan de deputatie een geschrift mede van Keizer *Nikolaas*, waarin Zijne Maj. den dictator bedankt voor dezelfs voorloopig bestuur der zaken, en hem vermaant, om zich overeenkomstig de bevelen te gedragen, welke Zijne Maj. aan den raad van bestuur gegeven had.

De dictator toonde insgelijks aan de deputatie eenen brief, in denzelfden zin, van den prins *Lubecki*, en voegde er bij, dat hij, in deze omstandigheden, niet langer met het dictatorschap konde belast blijven. Alle vertogen der deputatien waren vruchteloos, en hare leden namen van denzelven afscheid, diep ontroerd en met leedwezen vervuld. Den volgenden morgen vereenigde zich de deputatie van nieuws, en smeekte den dictator schriftelijk voor, om, met een onbepaald gezag, het bevel over het leger aan te nemen, met bijvoeging, dat men het bestuur van het land aan eene afzonderlijke autoriteit zoude toevertrouwen. Een harer leden weigerde die voorstel te onderteekenen, zeggende, dat, na hetgeen vóórat was gegaan, hetzelve overbodig zoude zijn. De deputatie van den landdag, overdeelende in alle mogelijke gevallen te moeten voorzien, wonnen narigten in, ten einde te weten, hoedanig de stemming en de besluiten der eerste militaire autoriteiten zouden zijn, in geval het volstrekt noodzakelijk ware, het hoofd van het leger te veranderen. Zij verklaarden eenstemmig, dat de troepen eenegezind doordrongen waren van eene opregte verknochtheid aan het vaderland. Een der eerste generals verzekerde, dat hij den geest der verdedigers van het vaderland volmaakt wel kende. „Wij stellen allen," zeide hij, „het volledigst vertrouwen in de vertegenwoordigers der natie, en indien zij ons den krommelaagen tot opperhoofd gaven, zouden wij zijnen bevelen gehoorzamen." In den avond ontving de deputatie van den dictator het navolgend antwoord op haar voorstel: „dat hij zich niet dan met een dictatorschap belasten kon, hetwelk van de bepalingen zoude bevrijd zijn, die het vorige belemmerden." De deputatie antwoordde hem, dat zij de magt niet had, om hem een zoo uitgebreid gezag op te dragen, en dat hij zijne voorstellen zoude kunnen onderwerpen aan den landdag, die den 19den stond te worden geopend. Op dit antwoord heeft de generaal *Chlopicki* het dictatorschap nedergelegd.

De *Courant van Warschau* voegt er bij, dat men, gedurende de onderhandelingen tusschen den dictator en de deputatie van den landdag, bij den dictator eene zoodanige gemoedsbeweging bespeurd had, dat men bevreesd was geworden voor eenen tweeden aanval der beroerte, die hij in de eerste dagen der onlusten had gehad.

[*Vervolg op den kant van dit blad.*]

tegenwoordige ingiting behoorden. De landdag zal morgen te 9 uren worden geopend. De afkondiging van het gouvernement, bepaalt zullen hebben om zijne inlegitimatien aan de natie, om den toevloed van vaderlandschen ijver, waarmede de mannen van alle ouderdom zich onder de vaandels schikken. In deze gesteldheid der zaken, is het bevel van Zijne Maj. de keizer, dat de vrijheid te handhaven, schijnt de gelijke vuriger te worden. Men ziet er het bewijs van in den toevloed van vaderlandschen ijver, waarmede de mannen van alle ouderdom zich onder de vaandels schikken. In deze gesteldheid der zaken, is het bevel van Zijne Maj. de keizer, dat de vrijheid te handhaven, schijnt de gelijke vuriger te worden. Men ziet er het bewijs van in den toevloed van vaderlandschen ijver, waarmede de mannen van alle ouderdom zich onder de vaandels schikken. In deze gesteldheid der zaken, is het bevel van Zijne Maj. de keizer, dat de vrijheid te handhaven, schijnt de gelijke vuriger te worden. Men ziet er het bewijs van in den toevloed van vaderlandschen ijver, waarmede de mannen van alle ouderdom zich onder de vaandels schikken.

[*Vervolg op de volgende blad.*]

GRENZEN VAN POLEN den 19 januarij. De correspondent der Pool om hunne vrijheid te handhaven, schijnt de gelijke vuriger te worden. Men ziet er het bewijs van in den toevloed van vaderlandschen ijver, waarmede de mannen van alle ouderdom zich onder de vaandels schikken. In deze gesteldheid der zaken, is het bevel van Zijne Maj. de keizer, dat de vrijheid te handhaven, schijnt de gelijke vuriger te worden. Men ziet er het bewijs van in den toevloed van vaderlandschen ijver, waarmede de mannen van alle ouderdom zich onder de vaandels schikken. In deze gesteldheid der zaken, is het bevel van Zijne Maj. de keizer, dat de vrijheid te handhaven, schijnt de gelijke vuriger te worden. Men ziet er het bewijs van in den toevloed van vaderlandschen ijver, waarmede de mannen van alle ouderdom zich onder de vaandels schikken.

[*Vervolg op de volgende blad.*]

— De deputatie voor den landdag zal morgen te 9 uren worden geopend. De afkondiging van het gouvernement, bepaalt zullen hebben om zijne inlegitimatien aan de natie, om den toevloed van vaderlandschen ijver, waarmede de mannen van alle ouderdom zich onder de vaandels schikken. In deze gesteldheid der zaken, is het bevel van Zijne Maj. de keizer, dat de vrijheid te handhaven, schijnt de gelijke vuriger te worden. Men ziet er het bewijs van in den toevloed van vaderlandschen ijver, waarmede de mannen van alle ouderdom zich onder de vaandels schikken. In deze gesteldheid der zaken, is het bevel van Zijne Maj. de keizer, dat de vrijheid te handhaven, schijnt de gelijke vuriger te worden. Men ziet er het bewijs van in den toevloed van vaderlandschen ijver, waarmede de mannen van alle ouderdom zich onder de vaandels schikken.

[*Vervolg op de volgende blad.*]

Alle de afdeelingen van de nati-dienst blijven hare

— *Den 15 January.* De overste luitenant *Wolozintski*, is te Petersburg niet zoo gunstig ontvangen, als het gerucht, omtrent de gezondheid des Keizers, bij deszelfs aankomst aanvankelijk verspreid had. De Keizer zou hem veeleer ernstig hebben gewaarschuwd en afgevorderd, de gemoederen zijner landgenooten daartoe te stemmen, dat zij de hun voorgeschreven voorwaarden, waarop zij genade konden hopen, mogten ter harte nemen, en zich van alle voorstellen daartegen onthouden. Maar alle daartoe te doene pogingen moeten bij de geestdrift, die zich van de Polen heeft meester gemaakt, vruchteloos blijven, en een verschrikkelijk lot hangt dat land boven het hoofd; indien niet een hooger bestuur het van den afgrond redt, waarin het zich staat te storten. De middelbare en lagere klassen der inwoners zijn vooral opgewonden, en gereed alles te wagen. Bij den hoogen adel heerscht krijgshartigheid, en men bewerkt verdeeldheid onder die klasse, van welke er velen eene onvoorwaardelijke onderwerping aanraden; anderen onderhandelen willen, en anderen daarentegen, zich aan de algemeene beweging naauw aansluiten, en door hun aanzien, rijkdom en hoogere beschaving dezelve bijna besturen. De dictator ziet zich daardoor in eenen maalstroom gewikkeld, waaruit hij moeite zal hebben zich te redden. De omstandigheid, dat het volk hem reeds begint te mistrouwen, heeft de nadeeligste gevolgen, en de vergadering van den landdag, die den 27 dezer plaats moet hebben, zoude zeer onstuimig kunnen zijn, en het voorspel van de ophande zijnde toekomst wezen kunnen; hij zal, namelijk, in eene overdrevenheid der geestdriftige stemming, oneenigheid in beraadslagen en besluiten aan den dag leggen; door de vrees voor het volk gedreven, zal men zich geenzins tegen de meerderheid durven verzetten. Men verzekert, dat indien de mededeelingen van den dictator zoodanig mogen wezen, dat men, zonder dralen, zoude moeten kiezen tusschen openbaren krijg en onvoorwaardelijke onderwerping, men voor het eerste zal stemmen; den Keizer van Rusland vervallen verklaren van alle zijne regten op Polen, en hem alle gehoorzaamheid opzeggen. Het volk, dat zijn toestand niet geheel schijnt te kennen, verlangt den krijg, waarin het zegevierend hoopt op te treden. Het gezigt van het laatste noorder licht, heeft op de gemoederen der inwoners van Warschau eenen diepen indruk gemaakt; zij houden het voor een gunstig voorteeken en zien er de voorspelling in, van een goeden uitslag hunner zaak.

— Uit Breslau schrijft men, den 25 January:

„ Volgens alle berigten, zal het Russische leger, tegen den 24sten dezer, met de reserve grenadier bataillons zijn vermeerderd, en hare zamentrekking volbragt hebben. Dien dag zou het op twee linien beginnen te werken op de wegen van Bialystock en die van Brescz, en, uit hoofde van gebrek aan leeftogt, zal men zoo spoedig mogelijk trachten voort te rukken. Men zegt, dat de Keizer beproeven wil, meerdere Polen bij zich te ontbieden, hun te vergeven en zelfs voordeelen toe te staan, om daardoor eene verdeeldheid bij de natie te bewerken, waardoor het gemakkelijker zoude vallen, om haar te bedwingen. Bijna al de grondeigenaren, die uit het hertogdom Posen tot de opstandelingen waren overgegaan, zijn met de eerste oproeping weder naar huis gekeerd."

— *De Limburger courant* van den 3 January, bevat de navolgende circulaire van den gouverneur van Gallicie:

„ Zijne Maj. heeft, de onlusten betrekkingen met Polen in overweging nemende, den 30 December l. het navolgende bevolen: Al de inwoners van Gallicie, onderdanen van den Keizer zijnde, die zich thans in het koningrijk Polen bevinden, zijn gehouden, binnen vier weken naar Gallicie terug te keeren. Degenen die, in Gallicie woonende en onderdanen van den Keizer zijnde, buitenlandsche betrekkingen aangaan, waardoor de rust en openbare zekerheid van Gallicie of andere provincien van den Oostenrijkschen staat worden in gevaar gebragt, zullen als misdadigers behandeld worden."

— De berigten uit Berlijn van den 27 January, laten geen hoop meer over, dat het niet tot vijandelijkheden tusschen Rusland en Polen komen zal. Alles voorspelde eenen nabij zijnde krijg, die, hoezeer men ook de overmagt van Rusland voorondersteld kon, echter van eenen zeer ernstigen aard zou wezen. Prussen, welks bemiddeling in de Poolsche aangelegenheden, volgens sommige buitenlandsche dagbladen, zonde ingeroepen zijn, zoude zeker zich daarmede niet bemoeijen.

[Het Engelsche ministeriële avondblad, *the Courier*, van den 21 January, bevat, ten aanzien der Poolsche aangelegenheden, het navolgend artikel:

„ Het is zeker, dat het gouvernement van Warschau den markies *van Wielopolski*, een zeer beroemd staatsman en van zeer groote bekwaamheden, herwaarts gezonden heeft, ten einde de goede diensten van het Engelsche gouvernement te verzoeken. Het is insgelijks zeker, dat de Polen niet, gelijk men algemeen voorondersteld heeft, eene geheele onafhankelijkheid en eene volstrekte vrijstelling van het Russische rijk vragen. Zij hebben enkel bij Keizer *Nikolaas* de staatsregeling verzocht, welke hen door Keizer *Alexander* werd beloofd, en zij hebben hunne geneigdheid te kennen gegeven, om onder de tegenwoordige dynastie te blijven, zoodra zij deze beloofte verwezenlijkt zagen. Maar het is wel te begrijpen, ofschoon men het niet uitdrukkelijk verklaard heeft, dat, indien eene zoo regtvaardige, die gematigde vraag van de hand gewezen wierd, de Polen al de banden zouden verbroken rekenen, welke hen aan Rusland heenden.

„ Zoodanig is de verklaring van dit dappere volk, dit besluit is gegrond op de regtvaardigheid en wordt met eene gematigheid bestuurd, welke de hoofden der omwenteling dies te meer eer aandoet, omdat zij verklaren niet het minste bevreesd te zijn voor de uitkomst; want de geheele bevolking van Russisch Polen en zelfs zijne kinderen, zijn met geestdrift voor de vrijheid bezield, en zij hebben groote hoop, geheel Finland ten hunnen voordeele in opstand te brengen, indien de Keizer volharden mogt in zijne ontwerpen van kruistogt tegen degenen, welke hij als muiters onderdanen beschouwdt.

„ Wij kunnen niet zeggen, in hoeverre de tusschenkomst van Frankrijk en Engeland ten behoeve der Polen bij den Keizer mogelijk is, maar dit kunnen wij verzekeren, dat er voor hunne edele zaak, eene deelnemende overeenstemming in al de edelmoedige harten heerscht."]

NEDERLANDEN.

Eerste kamer der Staten-generaal.

Zitting van Dingsdag den 25 January.

In deze zitting heeft Zijne Exc. de minister van buitenlandsche zaken het antwoord medegedeeld, door Zijne Maj. den Koning der Nederlanden gegeven op het prothokol der conferentien, door de gezanten der Mogendheden te Londen, den 9 January ll. gehouden. [Zie het verhandelde, ter dier zake, bij de Tweede kamer, in ons N°. 11. van Woensdag ll.]

Heden morgen zijn de leden der beide kamers in de vergaderzaal ter Eerste kamer in conferentie geweest.

Tweede kamer der Staten-generaal.

Zitting van Woensdag den 26 January.

De trekking, ter vorming van de afdeelingen voor de maand January, naar gewoonte geschied zijnde, hebben de leden zich, dien overeenkomstig, in de afdeelingen begeven en aldaar respectievelijk gekozen, tot:

	Voorzitters.	Onder-Voorzitters.
1 Afd.	Den heer *Danker Curtius*,	Den heer *Freiz.*
2 —	— — *van Asch van* —	— — *Cockinga.*
3 —	— — *Bylevelt (Wyck.*	— — *van Lynden*
4 —	— — *van Randwyck.*	— — *de Jonge.*
5 —	— — *Sypkens.*	— — *Sandberg.*
6 —	— — *Corver Hooft.*	— — *Boddaert.*
7 —	— — *van Boekens.*	— — *van de Kasteele.*

— De hulde, door den Hoogleeraar H. J. van der Palm, de kamer aangeboden met het *Boekdeel der Apocrypha Boeken des Oude Verbonds*, zal eervol in de notulen worden vermeld, en het werk in de boekerij der kamer geplaatst worden.

— Heden, den 29 January, vergaderde reeds de kommissie, belast met het ontwerpen van een adres, ten einde, Z. M., wegens de gegevene mededeelingen, te bedanken, en haar erkentelijk genoegen der kamer uit te drukken, over de hartelijke behandeling der zaken; voorts de hulde van het onwrikbaar vertrouwen op Zijner Maj's. regering aan te bieden.

Aanstaande Maandag zal gemelde kommissie het ontwerp van adres, in comitté-generaal, ter tafel brengen, waarover dadelijk de afdeelingen zullen beraadslagen, zoodat nog dien dag de centrale afdeeling van gemelde kamer, tot het opmaken van het rapport, zal bijeenkomen.

's Gravenhage den 29 January. Zijne Maj. de Koning, willende de getrouwe diensten vergelden van de generaals-majoors *Vermaesen*, kommandant van 's Bosch; *Dibbets*, kommandant van Maastricht, en van den hertog *van Sakse-Weimar*, namen, die bij ons leger zoo dierbaar geworden zijn, heeft ieder dier generaals-majoor tot den rang van *Luitenant-Generaal* verheven.

— Gisteren is de hertog *van Sakse-Weimar* van hier naar Luxemburg vertrokken; hij zal in het kommando van het leger, door den generaal-majoor *Schuurmans*, die, tijdens den intogt van Brussel, werd gekwetst, vervangen worden.

— De officier, dien de generaal *van Geen* naar Maastricht heeft gezonden, ten einde aan den kommandant dier vesting, het besluit Zijner Majesteit, tot schorsing van alle vijandelijkheden, bekend te maken, alsmede, om van het gedrag der Belgische troepen, in den omtrek dier vesting, berigten in te winnen, is gisteren middag van Maastricht alhier terug gekomen; hij heeft berigt, dat de onlangs plaats gehad hebbende schermutselingen in de nabijheid der vesting van weinig belang zijn geweest; dat in de vesting alles wel was, dat de opstandelingen aftrokken, en bezig waren de opgeworpene werken te slechten.

— Aanstaanden Maandag zal wederom omstreeks honderd man van onze schutterij naar Breda vertrekken.

— Het hoofd-bestuur der directe belastingen heeft, bij resolutie van den 20 dezer, op de vraag: „ Of de in de Zuidelijke provincien te huis behoorende schippers en krämers, die in de Noordelijke hun bedrijf uitoefenen, niet als *vreemde* schippers en krämers moeten worden aangeslagen?" te kennen gegeven, dezelve, voor alsnog, ontkennend te moeten beantwoorden.

— De majoor *J. Fetis*, heeft, als hoofd van den algemeenen staf der 1ste militaire divisie, den 19den dezer, den brief beantwoord, die, den dag te voren, door den luitenant-kolonel *Ledel*, aan den generaal baron *Duvevier* werd afgezonden. Hetzelve komt neder op het gewone bescheid der teedere jeugd: *Neen, ik doe het niet, gij doet het zelf*; en eindigt aldus: „ Ik, zoude het geenzins vreemd vinden, dat gij u op den wapenstilstand beriept, om alle vijandelijkheden te doen ophouden, indien slechts uwe uitdrukkingen voegzamer waren, en vooral meer blijken van eerbied droegen, jegens een bestuur; met welke de groote Mogendheden staatkundige betrekkingen hebben aangeknoopt."

Breda den 27 January. Maandag laatstleden, den 24 dezer, zijn omstreeks half 9 uren des avonds, eenige Belgische soldaten in hunne kapotjassen met de chako's op het hoofd, te Someren verschenen, en, met de geweren stampende, de woning van den predikant *Deucsen* binnengetreden, zeggende honger en dorst te hebben; maar, op het aanbod van jenever, geld eischende.

[*Vervolg op den kant van deze blade.*]

Meerder begerende, bedreigde een hunner, op het antwoord dat men niet meer had, vloekende met de bajonet. Zij trokken echter af, en het gezin van den predikant, was het, in zoo verre, met den schrik ontkomen, dat het dadelijk naar Helmond ijlde, en aldaar, onder eene aankondende saeuwijagt, des avonds te 9 uren aankwamen. De aanrapende schenners der huiselijke veiligheid van Neerlands ingezetenen begaven zich vervolgens naar den burgemeester van het dorp en eischten bijsteren voor 1000 man, die binnen het uur zouden aankomen. Dat te half 11 uren, toen de dragonders, die te Nunen liggen, op het berigt van het gebeurde, hen door de marechaussé van Helmond overgebragt, aanstonds naar Someren trokkende, in het diep aankwamen, waren de manschappen reeds weg.

Belgische aangelegenheden.

Kongres te Brussel.

In de zitting van den 23 January ll. de graaf *van Aarschot* den navolgende brief voor, bij den Fransche zaakgelastigde den heer *Bresson*, van den minister der buitenlandsche zaken van Frankrijk, ontvangen:

Parijs, den 16den January 1831.

Mijnheer,

„ De toestand van België heeft op nieuw de aandacht van den Koning en van zijnen raad bezig gehouden. Na een rijp onderzoek van alle de staatkundige vraagstukken, die daarmede in verband staan, ben ik gelast geworden, om u de inzigten van de regering des Koning op eene duidelijke en bepaalde wijze te doen kennen. Zij zal hare toestemming tot de vereeniging van België met Frankrijk niet geven; zij zal evenmin de kroon voor den hertog van *Nemours* aanneemen, in dit geval, dat het kongres hem den troon aanbiedt. De regering Zijner Majesteit zoude de vereeniging van den hertog van *Nemours* met België als eene misdaad aanmerken, waardoor de eer van Frankrijk bezoedeld zoude worden. Wij hebben het volstrekt niet om de verbreking van buiten Wenen het te doen; wij willen geene verandering in de verhouding van België tot de andere mogendheden, maar wij maken inzigtelijk gebruik van ons regt, door openlijk te verklaren, dat wij de vereeniging van den hertog van *Nemours* met België als eene oorlogsverklaring zouden beschouwen. Onze bondgenoot, de koning der Belgen, heeft de verklaring van buiten Wenen het eerst gedaan; wij maken inzigtelijk gebruik van ons regt, door openlijk te verklaren, dat wij de vereeniging van den hertog van *Leuchtenberg*,

sche wijze kennis te geven, met die rondborstigheid en beleefdheid, welke zij steeds in hare betrekkingen met België wenscht in acht te nemen.

„ Ontvang enz.

„ *Horace Sebastiani.*"

Het gedruisch, hetwelk na het lezen van dezen brief onder de leden der openbare zitting ontstond, is moeijelijk te beschrijven. Zij schoolden tot groepen te zamen, die om het zeerst uitriepen: *Het is eerloos! het is schandelijk! het is het verregaanste staatkundig bedrog!* De president wilde de werkzaamheden voortzetten, maar de leden verklaarden, dat zij daar niets meer luisteren konden, en de zitting werd opgeheven.

Het voegde inderdaad aan zulke staatsmannen, die, — ongeacht de uitgedrukte begeerte der Mogendheden, met mededeeling der nota, door het Duitsche bondgenootschap, ter dier zake, in de conferentien overgelegd: „ Dat zij zich niet verder met Luxemburg hadden te bemoeijen," — bij eene afkondiging in dat Groothertogdom, het volk opruide om zich liever in de armen van Frankrijk te werpen, dan een leen van het Duitsche bondgenootschap te blijven. — Het voegde, zegt men, aan zulke staatkundigen en aan zulke vergadering, om het verzoekschrift aan te hooren van eenige duizende ingezetenen van het Hertogdom, ten einde met België vereenigd te blijven.

[Naar het gedrag van het kongres en deszelfs diplomatie, te oordeelen, is het, voorwaar, als wilde het, al wat, in Europa, de minste begrippen heeft van welvoegelijkheid en gezond staatsbeleid, uit alle magt overzuigen, dat het de hooge betrekkingen niet waardig is, waarop de heer *J. Fits* in zijn antwoord aan den luitenant-kolonel *Ledel* zich beroemt. — Zie stt. *'s Gravenhage.*

Men zou haast, voor het geluk der volken en de eer eener wijze staatkundige vrijheid, wenschen mogen, ten aanzien van België, hetgeen men eenmaal deedt, voor het geluk der menschheid en de eer der monarchale waardigheid, ten aanzien van den Prins-Regent don *Miguel* van Portugal. Het zijn beiden *ultrà's* van Bern, en beiden gunnen wij, van ganscher harten, eenen eerlijken staatkundigen dood.]

— Uit Eindhoven schrijft men, den 25 Januarij, dat den vorigen dag, een kapitein van den generaal-staf, van wegen den generaal *van Geen*, was doorgetrokken naar Maastricht om te vernemen, of de Belgen hunne stellingen verlaten hadden; maar dat hij nog niet terug was, zoodat er ten dien opzigte nog niets officieels bekend was. [Zie *'s Gravenhage* in de tekst.]

De *Bredasche Courant* meldt van zeer goede hand te hebben vernomen, dat er een nader prothokol van de afgezanten der vijf groote Mogendheden bestaat, waarbij verklaard wordt, dat, bij aldien niet vóór den 24 Januarij Maastricht zal zijn gedeblokkeerd, en de Belgische troepen binnen hunne vorige linien zullen zijn getrokken; de Mogendheden hunne troepen dadelijk België zullen doen binnenrukken, en de geheele kust van België zullen laten blokkeren.

LEIJDEN den 29 Januarij.

De *Staats-courant* van dezen dag bevat eenige bijzonderheden van bedrijven der Belgische muiters, ten bewijze, hoe schaamteloos zij ons grondgebied schenden, en, daarvan, in omgekeerden zin, den Nederlandschen krijgsman lasterend beschuldigen. Wij deelen daaruit een kort overzigt, van eene verkenning, den 24sten l. l. naar de kanten van Nispen gedaan, ter dezer plaatse mede; omdat de schutters, die dezelve mede maakten, zoo niet allen, ten minste voor een groot gedeelte, onze Stadgenooten zijn.

Op het berigt, dat de Belgen, te Esschen ingelegerd, dagelijks Nispen bezöchten, krégen de heeren *Drooglever* en *G. Salomon Huigens*, luitenant der Leydsche schutters, bevel om eene verkenning derwaarts te doen. Dezelve werd den 24sten verrigt, met eene patrouille van twee onder-officieren, vier korporaals, vijftig fuseliers, een brigadier, zes kurassiers en een tamboer. Ongemoeid nabij Nispen aangekomen, vernam men van den plaatsvervangenden burgemeester en den pastoor van het dorp, bij de luitenants buiten het dorp verzocht, dat de vijand gedurig te Nispen verscheen, hoewel zonder geweld te plegen. De verkenning met behoorlijke voorzorg en eenen gids, ten einde, niet, van den weggerakende, het grondgebied van Antwerpen te betreden, het dorp doorgetrokken zijnde, kwam er van de voorhoede rapport, dat de vijand zich op eenen korten afstand van het dorp vertroonde, en op de voorhoede had losgebrand. Bij voortrekkend onderzoek, zag men werkelijk den veertigtal manschappen ten westen van het dorp omtrekken, terwijl eene andere bende (welker sterkte men echter niet kon berekenen, omdat de manschappen zich telkens poogden te verbergen), ter zelvertijd ingelijks ten oosten van het dorp omtrok. Daar het bevel slechts strekte om te verkennen met zorg van niet, door den vijand, uit het naburig Esschen, te worden afgesneden, trok de patrouille terug. Op veertig passen reeds van het dorp viel er toen een schot uit hetzelve, en nog 130 passen verder de hertogt voortgezet hebbende, vertoonden zich, ter weerszijde, eene, in linie verspreide, menigte vijanden, die een geregeld vuur op ons smaldeel onderhielden, terwijl er tegelijkertijd niet minder hevig uit de nabijheid van, en uit het dorp, op de onzen werd geschoten, en de muitelingen tot op 800 of 1000 passen van het dorp voortrukten. Toen (klaarblijkelijk, wel op Nederlandsch grondgebied) vormden ons smaldeel zich ook tot tirailleurs, hield de stroïkroovers in bedwang, en bragt, zonder eenig verlies, rapport terug van de gedane verkenning. Vijf muitelingen zijn door onze schutters getroffen; twee sterven den volgen nacht aan hunne wonden. Een jong meisje heeft in het Nederlandsche dorp Nispen, door de schending van ons grondgebied, eene ligte wonde aan den arm bekomen, zo vele huizen van het Nederlandsche dorp Nispen zijn de glazen aan stuk geschoten. De *Staats-courant* schrijft den laster der Belgen, als of dit fijt buiten het Nederlandsche grondgebied bedreven was, grootendeels toe, aan den spijt van zich dus te hebben gestraft gezien, door Nederlandsche schutters, die wegens hun betoond beleid en rustig kloek gedrag den welverdienden lof van den militairen bevelhebber hebben weggedragen.

— Bij het *Ministerie van Financien* zijn ontvangen van een *Leydsch* student, die verhinderd is, it te trekken, aan recepissen der geldleening over 1831, *f* 292.72½.

MENGELINGEN.

IETS OVER VOORSPELLINGEN.

Horatius heeft zeer juist gezegd, dat de Voorzienigheid wijsselijk de toekomst, in een' strikdonkeren nacht gewikkeld, voor de verschiende blikken der nieuwsgierige stervelingen, ontoegankelijk heeft gemaakt. Dien sluijer, die de volgende tijden bedekt, op te ligten, en de uitkomsten der dingen, vóór dat zij gebeuren, te leeren kennen, schijnt ten allen tijde een heerschende trek van het menschelijk karakter geweest te zijn. Van waar anders het hoog aanzien dier lieden, die zich, gelijk *Kalchas*, bij *Homerus*, uitgaven in het bezit te zijn der kennis, *niet alleen van den voorleden en tegenwoordigen, maar ook van den toekomenden tijd.* Van daar de hooge roem van *Astrologie* en *Astrologen* of *Astrologisten*, alsmede hun gezag weleer aan de hoven; hadden niet de Koningen van Frankrijk, tot in de eerste helft der XVIIde eeuw, er dikwerf zeven of acht bij zich? Men vergelijke *Mezeray*, *Histoire de France*, *Tom.* II. *pag.* 879. *Cardanus*, tijdgenoot en lettervijand van *Scaliger*, hield zich veel bezig met horoskooptrekken; men zie zijn werk *de Subtilitate rerum*; en vooral *Bayle*, *Diction. Historique et Critique*, op het woord *Cardan*. Men vindt in *Valckenier's Verwerd Europa*, IIIde deel, bladz. 779, eene voorzegging, welke destijds toegepast werd op den oorlog, dien *Lodewijk* XIV, in 1672, ons Vaderland aandeed, en welke vermeld wordt in het werk van een Oostenrijks Edelman, *Michaël Aytzinger* genaamd, ten titel hebbende: *De Leone Belgico, ejusque Topographica atque Historica descriptione*, gedrukt te Keulen, in 1583, bij *Gerrit van Kampen*; alwaar men leest, dat die voorzegging gevonden is te Mechelen, in het Karmeliten-klooster, in zeer oud schrift, van dezen inhoud: „ *Lilium regnans in superiore parte movebitur contra leonis Leonis; veniet in terrum ejus, et circumdabit filios Leonis. In illo anno filius Leonis ferens fetas in brachio suo, cujus regnum est in terra Lunae tremendum per universum orbem potestate agente principali cum magno exercitu transibit, aquas et ingredietur terram Leonis carentem auxilio, (quia bestiae Regis sui jampellem ejus dentibus lacerarunt;) in illo anno veniet Aquila a parte Orientalis, alis suis super solem extensis cum multitudine pullorum suorum, in adjutorium filii Leonis, tunc castra destruentur, et filius Leonis et Aquila praevalebunt, et pax erit in toto orbe terrarum, et copia frugum.*"

Door *Valckenier* aldus overgebragt:

„ De Leeuw, beerachtende in het boven-gewest, zal bewogen worden tegen het zaad van den Leeuw, zal in zijn land komen, en omringen de zonen des Leeuws. In dat jaar, als de zoon des Leeuws wilde beesten in zijn arm draagt, wiens rijk is het land van de Maan, zal de geheele wereld moeten beven, wegens de voornaamste macht, die der zal agéren; zij, (te weten: de Leeuw,) zal met een heir-leger over de wateren trekken, en zal gaan in het land van den Leeuw, dat van alle hulp ontbloot is, (omdat de beesten de huit van haren Koning met hare tanden hebben verscheurd;) in 't zelve jaar zal den Adelaar uit het Oostelijk gewest, met zijne vleugelen over de zon uitgebreid, komen met eene groote menigte zijner kiekens, tot hulp van den zoon des Leeuws; dan zullen de legers gedestrueerd worden, en de zoon des Leeuws en de Adelaar zullen de overhand houden, en de vrede zal zijn over den geheelen aardbodem, en overvloed van vruchten."

In de *Annalen*, *Francorum Faldenses*, bij *Freherus*, *Rerum Germanicarum Scriptores*, *Tom.* I. *pag.* 27, vindt men, dat gesproken wordt van zekere voorzegster *Thiesa*, welke tegen het jaar 847 den ondergang aankondigde. In de Xde eeuw was het gevoelen vrij algemeen, dat het einde aller dingen nabij was. Zie *Mosheim*, *Kerk. Geschied.*, IIIde deel pag. 391. Ook geeft *Schröckh*, in zijn *Christliche Kirchen geschichte*, een uitvoerig berigt, deel XXV, bladz. 124, van den Aartsbisschop *Methodius*, die in de IIIde eeuw leefde, en aan wien toegeschreven wordt een werk, ten titel hebbende: *Prophetia de futuris Pontificibus*; hetwelk in vele talen overgezet, en over hetwelk veel vóór en tegen geschreven is.

In het *Magazin der Europäischen Staten-Verhältnissen* van 1797, *Heft.* IX. *S.* 396, vindt men eene voorspelling, dat, in de tweede helft der XVIIIde eeuw, de omwentelingen in de Monarchijen beginnen zullen, en dat tegen het jaar 1840 de Koningen (*propter regnandi imperitiam*) door anderen van hunne rijken berooid en aan de Alleenheerschingen een einde gemaakt zal worden; en dat die *Imperitia* grootendeels daarin zoude gelegen zijn, dat men de staats-aangelegenheden niet overeenkomstig de *Centraal-kracht* wist te leiden.

EEN
WETBOEK
VOOR DEN
LETTERKUNDIGE
EN DEN
DAGBLADSCHRIJVER.

In Frankrijk, alwaar men gewoon is over allerlei zaken en voor allerlei standen van menschen in de mest-

[*Vervolg op den kant van deze blade.*]

slechts de oogen rondom zich te slaan, om op beter bezigheden te geraken. Een krijgsman bij voorbeeld, meer zeker om geen hooger loon bekommerd zijn, dan om eer en roem; geld is de munt, hier voor een man zijn bloed ten nutte van Vorst en vaderland veil heeft: Met dit alles, lieve vriend! zég mijn hens welk Minderschalk van Frankrijk heeft ooit den Marschalksstaf aanvaard, zonder tevens de 40 duizend franken jaarlijks te gaan ontvangen, welke zijnen verbonden zijn. Welk Ridder heeft ooit een Ridderkruis aanvaard, hoe schitterend en blinkend ook omzet, die gezarzeld heeft omhet jaargeld te ontvangen, op hetwelk dit kruis hemregt en aanspraak gaf? En eindelijk, welk oud of vermink soldaat, heeft hoe ook van krijgsroem omstraald, gewelgerd eene toevlugtsplaats aan te nemen in het *Hôtel des Invalides?*

der vóór een groot dichtbij is doorgegaan.

Hij will daarom hebben dat jeugdige aanwas zich zullen in achte nemen tegen *dat valsche ijdelheid of hoogmoed*, welke de meening heeft dat een ontaan als of men de dienst der zaligmaking meest onverschrigbaar houden met dien van den God der rijkdom. Zulke aardigheden zegt hij, mogen men in vroeger tijd voor goede munt hebben aangenomen, onze tegenwoordige eeuw is te ijverig met dergelijke schoonschijnende woorden te kunnen misleiden. Dank hebbe de gebruiken om de schijnwaarde te doen zinken, (zoo als wij kennen zijn te spreken;) hij drukt dit uit in deze woorden: *pour les faux brins d'chauffer la marmite,*) en dat zoo het al waar is dat *Homerus* zijn brood gedeeld heeft; *Voltaire* die honderd duizend franken inkomen had, weten te verzamelen, daarom niet te min.

[*Vervolg op den kant van deze blade.*]

De edele roeping van verdediger der weduwen en wezen, wordt teregt hoog geëerd; maar des niet te min welk Advokaat zal altijd zonder uitzigt op honorarium, zijn ambtskleed alleen bezigen om de stof der balie af te vegen? Men eerbiedigt de kunst om ziekten te genezen: de zorgen der zonen van Eskulaap, zegt men, kunnen met geen goud betaald worden; evenwel ziet men maar zeer zelden een hedendaagsche zoon van *Hippocrates*, die het voordeel niet gaarn aan de eer huwt? Welk rijk man laat zich genezen van eene teering of verkoudheid, van podagra of jicht, zonder dat hem daarvoor op den gewonen tijd eene *nota* tot herinnering, der door den Arts gebragte *visites* ter hand gesteld worden?

Wij zullen de punten van vergelijking in geen hooger kringen gaan opzoeken. Er zijn beroepen te hoog verheven boven de gewonen sfeer, dan dat het den eenvoudigen letterkundige zoude vrijstaan, om dezelven ter sprake te brengen. Evenwel is het waar, dat misschien wel een kiezentrekker *gratis* de eerste kies trekt, maar dat een Minister *gratis* den staat beheerscht of bestuurd hebbe, daarvan zouden moeijelijk voorbeelden in grooten getale te vinden zijn.

Een Pair van Frankrijk verlaat niet gaarn zijn *Majorat*. Men ziet geene belanglooshedden, dan in de municipale functien. Ook weet men, welke ijver de hoofden der gemeente-besturen ontwikkelen om de belangen hunner onderhoorigen voor te staan! En welnu dan, dan alles betaald of beloond wordt in deze wereld, welke goede reden kan men bijbrengen, waarom de letterkunde alleen geene andere uitkomst zoude opleveren, dan dat zij hare volgelingen en voorstanders tot de noodwendigheid zoude brengen om van honger te sterven.

Wij weten wel, dus eindigt onze letterkundige wetgever zijne voorrede, dat wij, de liefde tot rijkdommen aan de bejaarden onder de geleerden predikende, moeite vergeefs doen of liever overtollig werk verrigten, want wat wij hun zeggen, weten en gelooven zij zoo goed en beter dan wij zelve, maar het is ook niet tot de onde praktizijns in het lettervak dat wij onze rede rigten, het is tot eenige hoog opgewonden nog jonge nieuwelingen. Deze jonge lieden moeten ons werboek bestuderen, opdat zij den weg vroegtijdig leeren vinden die tot den tempel van roem en winst tevens leidt.

In dezen geest is de voorrede of inleiding van dit werboek geschreven. Wij zullen nu eens overgaan om er een of twee titels uit te leeren kennen. Welligt zal men dit werboek *belagchelijk* vinden; dit moge zoo zijn, deze hoedanigheid hebben nog meer werboeken, zonder daarbij, gelijk de *Code du Litterateur* ten minste, eenigermate *vermakelijk* te zijn.

ALGEMEENE VEREISCHTEN VOOR DEN MAN VAN LETTEREN.

Algemeene regel.

Om letteroefenaar te worden, moet men kunnen lezen en schrijven, en zoo iets of wat van de kunst om zonder taalfouten te schrijven, evenwel is deze voorwaarde niet van dien aard, dat er geene *dispensatie* van hare vervulling zoude te bekomen zijn. Alle verdere of meerdere geleerdheid is, zonder wel juist schadelijk te zijn, echter niet van dien aard, dat men dezelve als volstrekt noodzakelijk behoeft te beschouwen.

Een dramatisch dichter, wanneer hij in onze dagen goede zaken wil doen, moet één à twee vreemde taal verstaan, of bij gebreke van dien, voor 't minst eene collectie tooneelstukken van buiten kennen, en een paar romans van *Walter Scott*; want zijn werk zal bijkans altijd daarin bestaan om de *inspiration* der vreemde Muze te onderwerpen aan de comités van ons tooneel en aan de toongevers, die aldaar het hoogst woord voeren. Het is geheel onnut dat een dramatisch dichter van dien stempel zich de moeite gave van te denken; anderen hebben voor hem gedacht, en een paar dozijn rhetorische figuren zullen altijd toejuiching genoeg verschaffen aan eene tirade om de eigenlijke ideën daarbij slechts als eene zaak van overtollige weelde te beschouwen.

De muter van *Vaudevilles* beweegt zich in een kring die meer vruchtbaar is in een geldelijk voordeel, en minder talent vereischt. De *Messager des Chambres* heeft deze soort van letterkunde. Hoe komt het, dat *Lemercier* meer talent heeft dan *Merville*; hij heeft noch een meer kiesche *tact*, noch eene meer dichterlijke ziel; maar hij draagt dagelijks zijde kousen, *lorgneert* zoo als het de mode vordert, en laat zich alle dagen kappen bij *Michalon* l en op die wijze is het, dat hij den stempel van 1829 vertoont. (*C'est ainsi qu'il porte le millésime de* 1829.) Gij hebt geen talent mijnheer *Merville* en zult nooit dat *succes* hebben, hetwelk in onze *epoque* alleen geschikt is om opgang te maken, zoo lang gij niet besluit om uwe laarzen tegen zijde kousen te verruilen, en uwe overrok van *Casterine* tegen een gewaad met Schotsche panden.

Onder de letterkundige koopwaar bekleedt het melodrame een voornamen rang. Hier is nieuwheid de eerste voorwaarde. De letterkundige die zich aan dit vak wijdt, moet volstrekt een *abonnement* hebben bij de *Gazette de France* en bij den *Courier des Tribunaux*. De romanschrijvers verdeelt men in drie klassen. De auteur der *zedelijke verhalen* of *romans des moeurs* heeft geene andere lektuur noodig dan *Rigault le Brun*, en de *Contes* van *Voltaire*, het is voldoende, wanneer hij aan de personaadjen, welke door die schrijvers ontworpen zijn, een hedendaagsch gewaad weet te costuméren. De *Roman d'intrigue*, welke een bepaald onderwerp van eigen vinding bevat, komt allengs geheel in onbruik, want dit vorderde te veel inspanning van geestkrachten.

Eindelijk de *Historische Roman*, die gemakkelijk geworden is, sedert dat *Walter Scott*, *Cooper* en *Horace Smith*, een aantal tafereelen heeft geschetst, die dan naderhand maar een weinigje behoeven opgesmukt te worden. Behalve de nabootsing dezer Romanschrijvers, moet men eenige kronijken lezen, en daaruit eenige *bizarre* gewoonten en bijzonderheden putten, die geschikt zijn om als eigenschappen aan den naam van een of ander groot personaadje gehecht te worden; voorts eenige oude Göthische woorden trachten te vinden, die regt hard en onwelluidend klinken, om het kasteel of de landstreek aan te duiden, welke het hoofd-tooneel der handeling zijn moet, en eindelijk zeer naauwkeurig en tot in minste kleinigheden, één of twee costumes beschrijven, die, hetzij wezenlijk bestaan hebbende of door de verbeelding geschapen, bevorens nog nergens beschreven zijn geweest.

De geschiedschrijver in den eigenlijken zin, is meer gebonden, in zijne opstellen. Om een historisch overzigt der gebeurtenissen van een of ander land te geven, moet men voor het minst de geheele geschiedenis van hetzelve, eenmaal met volkomen aandacht en oplettendheid gelezen hebben; dit vereischt zekerlijk eenige inspanning, maar daarentegen heeft hij ook minder verbeeldingskracht noodig dan de Romanschrijver.

[*Vervolg op den kant van deze Blads.*]

BROODZETTING
Voor de Stad *Leyden*,
Ingaande Maandag, den 31 *Januarij* 1831.

Het *Roggebrood*, van *zuivere* Rogge gebakken, wegende drie *Nederlandsche* ponden, op	36	cents.
een pond vijf oncen, op	18	——
Het *Tarwebrood*, *beste soort*, wegende een *Nederlandsch* pond, op	29½	——
vijf oncen, op	15	——
Het *Franschbrood* van een *Nederlandsch* pond, op	29½	——
vijf oncen, op	15	——
Het *Huisbak*, wegende een *Nederlandsch* pond, op	26	——
vijf oncen, op	13	——
Het *minste soort* of zoogenaamde krop uit de zak, van een *Nederlandsch* pond, op	21	——
vijf oncen, op	10½	——

Alles gebakken overeenkomstig art. 9 en het gealteneerde 10de art. van het Reglement op de Broodbakkersrering, in dato 3 Mei 1819.

LEYDSCHE SCHOUWBURG.

Onder directie van J. H. HOEDT en W. A. BINGLEY.

Maandag 31 Januarij 1831: DE JAGTPARTIJ VAN HENDRIK DEN VIERDEN, *Tooneelspel*, in drie Bedrijven, gevolgd naar het Fransch van *Collé*; nooit alhier vertoond. Na hetzelve: *op vereerend verzoek*, *eene tweede Vorstelling van* ZOE, of DE GELEENDE MINNAAR, *Blijspel*, met *Zang*, (*Vaudeville*) in één Bedrijf, naar het Fransch.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.
Amsterdam den 29 *Januarij* 1831.

Holland,	Werkelijke Schuld,	2½	pCt.	*f* 41½	a 42
	Rest. Uitgesteld dito			- ⅞	a 15/16
	Kans Billetten			- 16	a 16⅞
	Amortistie-Syndic.	4½	pCt.	- 67½	a 68⅛
	dito	3½	„	- 53½	a 54½
	Domein Loterien	2½	„	- —	a —
Frankrijk,	Inschrijving Grootb.	3	„	- 61½	a 62
Rusland,	bij *Hope en Comp.*	5	„	- 88½	a 89¼
	Ins. op 't Grootb.	6	„	- 56½	a 57
Spanje,	Perpetueele	5	„	- —	a —
	dito Amsterdam	5	„	- 44	a 44½
	Geldl. Cortes 1822.	5	„	- 13½	a 13¾
Oostenr.,	Obl. bij *Coll'n Comp.*	5	„	- 86½	a 87
	dito	4	„	- —	a —
	Neg. Metzliek	5	„	- 86	a 86½
Napels,	Cert. Napels	5	„	- —	a —
	Neg. Londen	5	„	- —	a —

*** De *Dethebbers* in de NEGOTIATIE, tot vinding der kosten voor de BESTRATING van *Leyden* naar *Bodegraven*, worden uitgenoodigd, om op Maandag den 14 Februarij aanstaande, des namiddags ten één uur, te compareeren in het Logement *de Zon*, binnen Leyden, ten einde, naar aanleiding van de artikelen 14, 15 en 16 van het plan der Negotiatie, ten aanhooren het verslag, hetgeen door de kommissie van Administratie over voorsz. Weg van hunne directie, Mitsgaders de Rekening en Verantwoording, welke door den Kommissaris Penningmeester van zijne geldelijke administratie zullen zal worden gedaan; voorts ten einde mede te helpen bepalen het getal der uit te lotene AANDEELEN, welke uitloting in die vergadering tevens geschieden zal.

*** De Ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat hij, op vereerend aanzoek besloten heeft, eene AVONDSCHOOL te openen, ter onderwijzing van *jonge Jufvrouwen*, in de *Nederduitsche- en Fransche Talen*, alsmede in de *Aardrijkskunde* en *Vaderlandsche Geschiedenis*. Deze *Avondschool* zal gehouden worden, des Maandags, Dingsdags, Donderdags en Vrijdags 's avonds van zeven tot negen uren; diegenen, welke omtrent den aanleg en het doel dezer *Avondschool* nadere inlichting verlangen, gelieven zich te vervoegen ten huize van Mejufvrouw de Weduwe CHARLDORP, op de Breedestraat, Wijk 4 N°. 300, te Leyden, alwaar de Ondergeteekende dagelijks te spreken zal zijn. P. VIS.

*** TE HUUR het BEVISSCHEN der uitgebreide en zeer Vischrijke BRAASEM-MEER, toebehoorende aan de Stad Leyden. Informatien te bekomen bij den adjunct-Vroomheer Mr. P. VAN OUTEREN te Leyden voorschreven.

*** TE KOOP UIT DE HAND, een hecht, sterk en weldoortimmerd HUIS, met verscheiden zoo behangenals onbehangen boven- en beneden-Kamers, en allen gemakken die tot eene fatsoenlijke Woning vereischt worden, kunnende hetzelve door naastbij gelegene *Pak* en *Werkhuizen*, even zoo goed tot *Fabriek* als *stille Woning*, gebruikt worden. Te bevragen bij HENDR. VISSER, *Hoeden-magazijn*, Langebrug te Leiden. Brieven *franco*.

Te Leijden bij de Wed. ANTHONY en KLOPPER en ZOON, op de Breedestraat.